

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 12. A. Augustinus Episcopus Hipponensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Ecclesia remansit. Felicem hujus rei suc-Sæculum IV.
cessum S. Augustinus amico suo Alipio A. C. 395.
Episcopo Thagastano præscripsit.

§. XII.

S. Augustinus Episcopus Hippo-
nensis.

Sanctus Augustinus publice, & privatim *Poss. vit. c. 7.*
docebat. Omnes Hæreticos, præ-
fertim Donatistas, & Manichæos, sive ex
promptu disputans, sive scriptis libris,
vehementer exagitabat. Æqualis tam
Hæreticorum, quam Catholicorum vi-
rum audiendi ardor erat, multi peritos
Notarios secum adducebant, ut loquen-
tis sermonem statim scriberent, & sic
conservarent. Omnium ore Augustinus
ferebatur. Tantæ eloquentiæ fama ad
omnes, atque etiam ultramarinas Eccle-
sias, quæ ob idipsum maxime lætaban-
tur, pervenit. Circa illud tempus S. Scri-
pturam explicare coepit, hinc habemus *I. Retract.*
librum imperfectum in Genesin, duos *c. 18. 19.*
libros in sermonem Christi in monte, &
explicationem in quasdam propositiones
Epistolæ ad Romanos, nam cum hanc E-
pistolam Carthagine inter socios suos
legeret, ea, quæ ad ipsorum quæstiones
respondebat, scribi jubebant. Epistolam
quoque ad Galatas exposuit uno contex-
tu, & eodem modo exponere Epistolam

c. 23.

c. 24.

c. 25.

c. 26.

D 2

ad

Sæculum IV. ad Romanos cœpit. Postea responsa sua
 A. C. 395. ad diversas quæstiones, post redditum
 suum in Africam agitatas, colligi jussit;
c. 27.
c. 22. hinc liber de octoginta tribus quæstionibus natus. Scripsit unum librum de mendacio, qui sibimetipsi displicebat, attamen quo minus publicaretur, prohibere non potuit. Liber contra Manichæum Adimantum eodem tempore prodiit.

Poss. c. 8.

Valerius Episcopus maximam Augustini famam esse perpendens, timere cœpit, ne sibi eriperetur, & alibi ordinaretur Episcopus, quod etiam factum fuisse, nisi tanta cum occultasset industria, ut a quærentibus inveniri non potuerit. Cum igitur hoc factum timorem auxisset, seque senio, & infirmitatibus fractum sentiret, ad Episcopum Carthaginensem secreto scripsit, eum obtestatus, ut Augustinus pro Ecclesia Hipponensi tanquam suus Coadjutor potius, quam Successor ordinaretur. Quod petebat, obtinuit. Per litteras deinde Megalium Episcopum Calamanum, Numidiæ Primate, rogavit, ut ad visitandam Ecclesiam Hippensem veniret; tum, ipso præsente, Valerius aliis Episcopis, qui forte aderant, toti Clero, rotique populo Hippensi consilium suum aperuit. Res omnibus quam inexpectata, tam grata quoque fuit, populo, ut perficeretur, postulante, & suis clamoribus, quam ferventer id desidera-

sideraret, testante. Solus Megalius Au- Sæculum IV
gustinum ordinare recusabat. Is S. Au- A. C. 395.
gustino, latente causa, indignatus, scri- Conc. lit. Pe-
pserat, ipsum quamdam mulierem vene- til. III. c. 16.
ficio tentasse, ut ab ea, consentiente ma-
rito, amaretur; atque tantum facinus
per submissum, Eulogiæ modo, panem
fuisse patratum, nescientibus conjugibus.
Megalius, urgente Concilio, ut, quod Lib. IV.
scripsisset, probaret, cum id facere non Cont. Cresc.
posset, veniam rogavit, & obtinuit; tum- c. 64.
que S. Augustini innocentiam plene a-
gnoscens, eidem manus imposuit.

S. Augustinus quidem negabat, se con- Poff. c. 8.
tra consuetudinem Ecclesiæ, vivente suo
Episcopo, ordinari posse, omnes vero,
rem esse usui conformem, affirmabant,
multis exemplis aliarum Ecclesiarum in
Africa, & ultra mare adductis. Itaque Epist. 31. ad
consentire compulsus, cum excusationi Paul. al. 34.
locum non inveniret, ultra resistere non n. 4.
est ausus. Ordinatus est Episcopus Hip-
ponensis juxta Valerium, Olybrio, & Pro- Prosp. Chr.
bo Consulibus, id est, anno 395. mense an. 396. Aug.
Decembri, cum proxima essent festa Na- serm. 339. al.
tivitatis Domini, & ipse a Mense Novem- 25. ex 50. c. 3.
bri annum ætatis quadragesimum secun- n. 3. v. not.
dum ingressus fuisse. Post hæc S. Au- Bened. ad ep.
gustinus ipse agnovit, se contra Canones 31. ep. 213. al.
fuisse ordinatum, & in Concilio Nicæno
fuisse prohibitum, ne alias Episcopus or- 110. n. 4.
dinaretur in Ecclesia, quæ Episcopum

D 3 vivum

Sæculum IV. vivum haberet. Tunc autem temporis
A. C. 295. nec Augustino, nec Valerio ista consti-
Con. Nic. 8. tutio nota erat, quæ in fine canonis o-
Supl. Liv. ctavi Nicæni transunter, occasione re-
XI. n. 22. ditus Novatianorum ad Ecclesiam, refer-
Mr. God. tur, & promulgatur. Facile itaque fa-
vie de S. ctum fuerit, ut S. Augustinus, & Vale-
Aug. Liv. I. rius sæpius hunc canonem legerint, nec
c. 33. tamen ad ultima hæc verba satis atten-
derint, quod etiam docto nostri tempo-
ris Episcopo accidit, qui hanc constitu-
tionem in alio Concilii Nicæni loco quæ-
rendam putavit.

§. XIII.

*Sanctorum Nazarii, & Celsi
Reliquiae.*

Aug. ep. 31. Paul. ep. 7. al. 46. **S**anctus Augustinus, ad S. Paulinum scri-
bens, certiorem cum reddit, se ad E-
piscopatum fuisse promotum. S. Pauli-
nus factum gratissimum ad Romanianum,
veterem S. Augustini amicum perscripsit,
simulque ad ejus filium Licentium Ele-
giam dedit, qua hortabatur, ut tantum
Magistrum sequeretur, & spes hujus Sæ-
culi abdicaret. Haud multo post hæc
S. Paulinus acceptas a S. Ambrosio SS.
Martyrum Nazarii, & Celsi Reliquias in
Ecclesiam S. Felicis depositus; horum
copora S. Ambrosius in horto, extra mœ-
nia urbis Mediolanensis sito, invenerat.

Pau-

Natal. 9.Paul. vit.
n. 32.